

4

Opticien, lenzen-specialist en optometrist in één

6

Fietsbrug over Trekvlief bedreigt waterwonen

10

Gefikste spullen met gezelligheid en soep

Aan de bewoners van dit pand

HOLLANDS SPOOR

Wijkkrant
van de
Stationsbuurt

Nr 76
Jaargang 20
Maart 2025

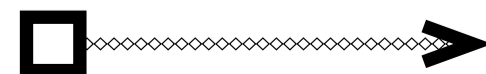
Vieren van vrijheid en vrede met feest en vredesboom

Dit jaar is het 80 jaar geleden dat Nederland werd bevrijd. In de Spinozahof wordt weer een vredesboom opgetuigd, waaraan iedereen kan meedoen. Ook zijn er speciale activiteiten om met elkaar stil te staan bij vrede en vrijheid.

Dit jaar wordt dus een extra bijzondere editie. Kathleen Ward, bewoonster van de Stationsbuurt, is al jarenlang betrokken bij de Vredesboom Vol Wensen. *Op pagina 8 lees je er alles over.*

Foto: Piet Gispen

Colofon

Wijkkrant Stationsbuurt

p/a Buurthuis Parada
Van Limburg
Stirumstraat 280
2515 PT Den Haag
hs@buurtstation.nl

Redactie

Vries Kool, Annemarijke
Jolmers, Angelina Adam,
Dennis Koot, Fons van
Leeuwen.

Ontwerp en opmaak

Dennis Koot, koot.nu

Druk

Flevodruk

Advertenties, reacties en kopij

hs@buurtstation.nl

Volgende editie

deadline 1 juni
bezorging eind juni
Bekijk de krant online:
www.buurtstation.nl

Advertenties

Hollands Spoor is een
krant op A3-formaat van
12 pagina's en verschijnt
4 keer per jaar in een
oplage van 3.000 stuks.
De krant wordt huis-
aan-huis bezorgd in de
Stationsbuurt en bij
winkels en horeca in
stapeltjes neergelegd.

Advertentieprijsen

Hele pagina: €440
1/2 pagina: €220
1/4 pagina: €110
1/6 pagina: €55
1/12 pagina: €35
*Inclusief gratis hulp bij de
opmaak van een advertentie*

Privé-berichten zoals
wensen, aankondigingen,
oproepen, e.d. kunnen
ook als advertentie
geplaatst worden.

hs
@
buurtstation
.nl

Buurtstation

Buurtstation is de bewonersorganisatie die zich inzet voor een goed woon-, werk- en leefklimaat in de Stationsbuurt. 'Mét de buurt' is ons motto. Buurtstation drijft dan ook geheel op vrijwilligers. Elk jaar kiest de

bewonersvergadering een nieuw bestuur of herkijst ze de al zittende leden. In 2025 bestaat het bestuur uit Joke Ras (penningmeester), Jef Schaeps (voorzitter), Boris van der Staak (lid) en Erik Ton (vice-voorzitter).

Zij organiseren kleine evenementen, onderhouden contacten met de gemeente en andere organisaties in de buurt, zoals woningbouwverenigingen, politie en handhavers, of geven kleine subsidies aan andere actieve

groepen in de buurt. Onder Buurtstation valt ook een aantal werkgroepen die actief zijn op een specialistischer onderwerp: verkeer, groen, stoelen in het Huijgenspark en het CID, om er een paar te noemen.

Heb jij ons jaarverslag al gezien?

Elk jaar maakt het bestuur een verslag van het afgelopen jaar. Het verslag van 2024 is onlangs verschenen. Het is in de eerste plaats

voor de gemeente bedoeld, maar uiteraard ook voor de bewoners. Heb je het verslag niet gekregen en wil je het graag ontvangen?

Stuur een mail naar info@buurtstation.nl Of kijk op onze website, buurtstation.nl.

 Buurtstation

Oproep: stuur ons je foto's van de buurt!

Om onze sociale media te voeden willen we graag een voorraadje mooie foto's van de Stationsbuurt opbouwen. Heb je zulke foto's

die we rechtevrij kunnen gebruiken, stuur ze naar ons op! Het moeten eigengemaakte foto's zijn, dus geen foto's van websites

geplukt. Je kunt de foto's sturen naar info@buurtstation.nl en als je dat wil, vermelden we natuurlijk je naam.

Gezocht: jurist

De bewonersorganisatie hanteert statuten die enkele decennia geleden zijn opgesteld en toe zijn aan een modernisering. Het bestuur zoekt daarom een jurist die

bereid is enkele uurtjes te investeren om samen met ons naar de statuten te kijken. In een later stadium kan een wijziging van de statuten dan officieel vastge-

legd worden door een notaris. Maar met wat hulp zijn we beter voorbereid en sparen we ook wat geld uit. Lijkt jou dat een leuke opdracht?

Stuur een mail naar info@buurtstation.nl en wij nemen contact met je op.

Leefbaarheidsoverleg

Elke drie maanden organiseert Buurtstation een wijkvergadering, het zogenaamde Leefbaarheidsoverleg. Hier worden allerlei zaken besproken die onze buurt aangaan, zoals de wijkagenda,

zaken rond verkeer en bereikbaarheid, de vergroening van de wijk, de bouwplannen in de wijken om ons heen. De data voor 2025 zijn:

- 4 juni
- 10 september
- 3 december

Het Leefbaarheidsoverleg vindt steeds plaats in Stadsoase Spinozahof. Alle bewoners zijn welkom. Krijg je nog geen agenda of uitnodiging? Meld je dan aan op ons mailadres:

info@buurtstation.nl. Heb je een onderwerp waarvan je denkt dat het tijdens een Leefbaarheidsoverleg aan de orde moet komen? Laat het ons weten en we gaan kijken wat we kunnen doen.

Volg jij ons al op sociale media?

Buurtstation is op allerlei sociale media te volgen. En natuurlijk hebben we ook een website: buurtstation.nl.

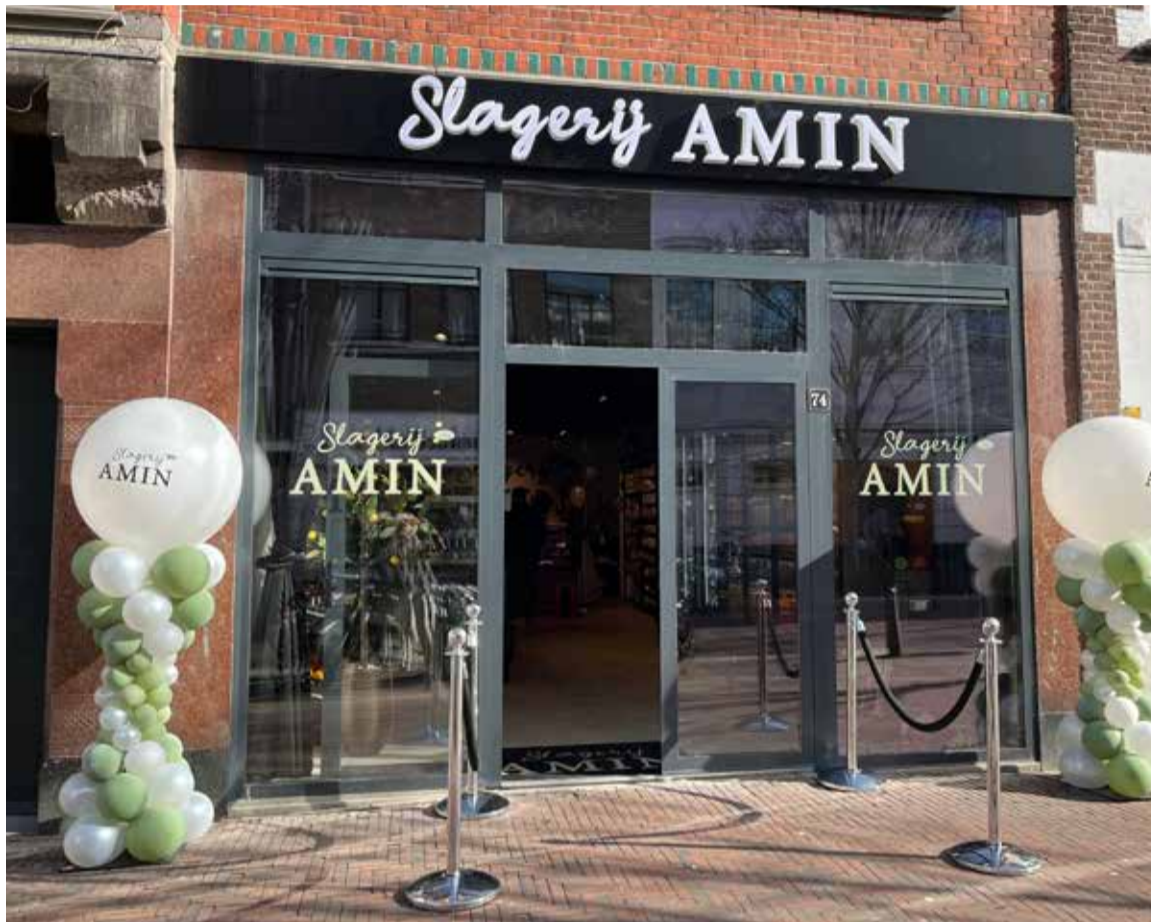
Daar vind je informatie over activiteiten, de werkgroepen, het bestuur, vergaderingen en natuurlijk ook de

digitale versie van deze krant. Volg ons op:

 buurtstation
 2buurtstation

 buurtstation
 buurtstation

Slagerij Amin Heropening aan de Stationsweg

Foto's: Angelina Adam

Op 21 februari 2025 heropende slagerij Amin zijn deuren aan de Stationsweg 74 na een ingrijpende verbouwing. Het pand heeft een ware metamorfose ondergaan.

Mede-eigenaar Jamahl vertelt dat het plafond is verhoogd en muren weggebroken zijn. Het pand lijkt inderdaad twee keer zo groot en is veranderd in een mooi ontworpen moderne winkel. Naast vlees, groenten en levensmiddelen verkoopt Amin nu ook kant-en-klare gerechten, omdat de klant tegenwoordig weinig tijd heeft om uitvoerig te koken na het werk, aldus Jamahl. De redactie wenst slagerij Amin nog een lang verblijf in de Stationsbuurt toe.

Even voorstellen Buurt- sport- coach Renee

Vanaf januari ben ik, Renee, als buurtsportcoach werkzaam in de Stationsbuurt en Rivierenbuurt. Ik heb het stokje overgenomen van David en ben inmiddels alweer een paar maanden met heel veel plezier aan het werk.

Sporten en bewegen is iets wat ik al heel mijn leven heel veel doe. Van atletiek tot judo en van skiën tot surfen. Ik ben opgegroeid in Den Haag en woon met plezier in de Regentessebuurt. Ik kijk ernaar uit om de Stationsbuurt nog beter te leren kennen en natuurlijk ook jullie wijkbewoners. Ik ben vaak te vinden bij Parada, op het Oranjeplein en bij de prachtige stadsoase Spinozahof.

Wil je ook graag meer bewegen en weet je niet zo goed waar te beginnen? Neem dan contact met mij op! Ik kijk ernaar uit je te ontmoeten en help je graag verder.

renee.dekkers@bewegenwerkt.nl
telefoon 06 14 66 21 26
~Renee Dekkers

Opticien, lenzenspecialist en optometrist in één

Tien jaar Youlal Oogzorg

In mei viert Youlal Oogzorg zijn tienjarig bestaan. Eigenaar Mohammed Youlal vindt het belangrijk klanten deskundig advies te geven over de gezondheid van hun ogen, naast het verkopen van brillen.

oog, kunnen we doorverwijzen naar de huisarts of tegenwoordig ook direct naar de oogarts.”

In mei 2015 is Mohammed Youlal met deze winkel begonnen. “Het was eigenlijk crisistijd en ik werd voor gek verklaard: ‘Waar begin je aan?’ Maar ik zei: ik weet wat ik kan, ik begin. Het zijn uiteindelijk toch de klanten die het doorvertellen. Het team bestaat uit vijf mensen: twee gediplomeerde opticien-optometristen, een ervaren opticien, en nog optometristen in opleiding.”

Een beter uithangbord is er nog niet. Mohammed wilde liever zijn tijd investeren in het zo goed mogelijk neerzetten van zijn product: oogzorg.

Het gesprek in de winkel op de Stationsweg is met eigenaar Mohammed Youlal en met vierdejaars stagiair Huseyin Dursun.

Er liggen meestal zonnebrillen in de etalage, daardoor valt het niet zo op wat dit voor winkel is. Waarvoor kan je bij jullie terecht?

Mohammed krijgt dit vaker te horen en legt het uit: “Voor je ogen kan je naar een opticien, die meet de gezichtsscherpte van het oog om een bril te kunnen aanmeten. Een lenzenspecialist doet dat voor ooglenzen. En een optometrist kijkt ook naar de gezondheid van het oog. Wij doen in deze winkel dus alle drie. Als we zien dat er echt iets aan de hand is in het

De tijd is gunstig. Er komen steeds meer ouderen, en brillen zijn in de mode.

“Er komen juist veel kinderen langs. Tegenwoordig hebben zij al jong slechte ogen. Er is onderzoek naar gedaan. Ze zitten meestal binnen en kijken constant op tablets of telefoon. Kinderen gebruiken hun ogen te veel op korte afstand en kunnen daardoor

steeds minder goed ver kijken. Je kan het proces proberen te vertragen, door bijtijds een speciale bril te dragen. Vroeger, toen we kind waren, speelden wij veel meer buiten. Scholen gebruiken wel whiteboards, maar in plaats van een lesboek nu een Chromebook met geïnstalleerde software. Vaak merk je het dus ook pas laat. Wanneer tieners

“Ik zei: ik weet wat ik kan, ik begin. Het zijn uiteindelijk toch de klanten die het doorvertellen”

beginnen met autorijden...” Mohammed begint hard te lachen: “Ik krijg vaak jongeren binnen die zeggen: ‘Ik moet binnenkort afrijden, ik heb een bril nodig!’ Als je een verkeersbord niet kunt zien ben je meteen gezakt.”

U had het over gezondheidsbrillen, bestaan die?

“Vooral Surinaamse mensen noemen een gewone bril met geslepen glazen een ‘gezondheidsbril’. Er zijn voor bepaalde afwijkingen speciale brillen, dat wel. Bijvoorbeeld voor ouderen met maculadegeneratie: slijtage of lekkage van het netvlies. Dan heb je brillenglazen om het contrast beter te maken, bepaalde lichtgolven te filteren. Ook voor mensen met beginnende staar kan je nog iets doen met een aanpassing. Als dat niet meer kan moet het geopereerd worden. Maar dat is voor elk mens verschillend.”

Slijpt u de brillenglazen nog zelf?

“De glazen worden in de fabriek op sterkte geslepen. Dan komt het bij ons aan en slijpen wij het in de vorm van het montuur. Het moet secuur en netjes gebeuren.” Mohammed Youlal laat een paar lenzen zien die uit de fabriek zijn gekomen. Eén is een hele dikke lens. “Dat is voor een meneer die door een ontsteking geen eigen lens meer in zijn oog heeft. Deze dikke lens heeft een hoge plus-sterkte en die maken we dan passend in een montuur. Gelukkig hebben we daar tegenwoordig machines voor. Wij tikken alle parameters in de computer, wat nodig is voor een bepaald persoon. Het apparaat scant de vorm van het montuur en de machine slijpt het dan passend. We hoeven het gelukkig niet meer met de hand te doen, zoals vroeger.”

Stagiair Huseyin volgt een opleiding aan de Hogeschool Utrecht: optometrie, aan de faculteit Gezondheid en Welzijn. Het is een vierjarige opleiding met drie stageperioden: als eerste optiek, vervolgens een eerste- en dan een tweede-lijnsstage (in een ziekenhuis). “Het is een pittige opleiding. Het duurt vier jaar, maar de meesten doen er wat langer over.” Mohammed vult aan: “In Amerika is het een universitaire studie. Toen ik in 2006 met de opleiding begon, was het nog helemaal nieuw in Nederland. De docenten kwamen uit het buitenland, bijvoorbeeld Engeland. Na een jaar optiek wordt de opleiding veel ‘medischer’. Ik had het voordeel dat ik al in een oogziekenhuis werkte en daar ook al onderzoek kon doen. Een collega van mij is optometrist en is bezig met zijn master Geneeskunde. Bij Youlal Oogzorg verwijzen we regelmatig mensen met ernstige oogproblemen door naar het ziekenhuis; we krijgen goede feedback van ze.”

Huseyin zit nu in het laatste jaar van zijn opleiding. “Na deze stage moet ik nog een half jaar stagelopen in het ziekenhuis en als ik alles haal, dan ben ik optometrist. Mij trekt vooral de medische kant.”

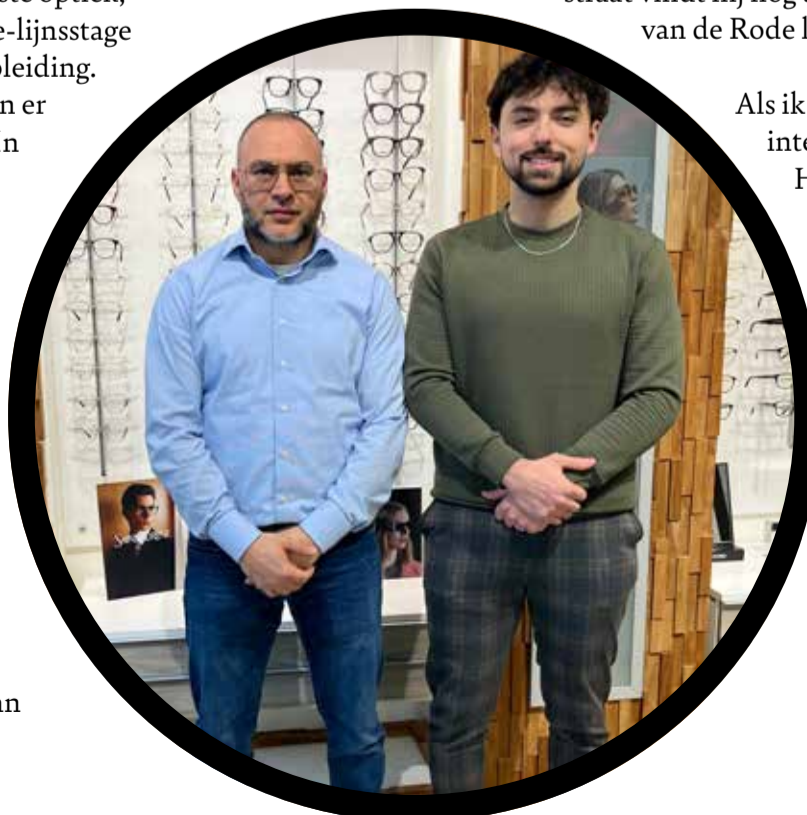
Een eigen bedrijf beginnen is bijna een vak apart.

“Het is lastig, hoor, om meteen na je opleiding een zaak te beginnen. In 2000 ben ik deze branche binnengestapt en in 2015 heb ik deze winkel geopend. In die 15 jaar heb ik veel ervaring opgedaan. Dat adviseer ik iedereen. Ga eerst in dienst bij een bedrijf of zorginstelling, ga het vak leren als optometrist. Het ‘je eigen maken’, ook in een ziekenhuis. Als je dan voor jezelf begint heb je genoeg bagage.”

“Doordat ik zowel in de zorg heb gewerkt als bij commerciële bedrijven, dacht ik: het kan ook anders. Het was echt een trigger om een eigen zaak te beginnen! Behalve brillen verkopen, wil ik ook goede zorg en nazorg verlenen. Dus naast het inmeten van glazen doen we ook een quick scan: een klein onderzoekje hoe het gesteld is met de gezondheid van het oog van de klant.”

“Na de coronaperiode lopen er 50% minder mensen door de straat dan ervoor. Toch hebben wij er geen last van. Het gaat toch meestal via mond-tot-mond-reclame.” Tijdens het interview komen veel klanten binnen die een andere taal spreken. Berber en Arabisch zijn geen probleem voor Mohammed. Huseyin spreekt ook Turks en zij beiden Engels. Maar het is een uitdaging om een klant die een andere taal spreekt uit te leggen wat er aan het oog mankeert.

Tot slot vraag ik Mohammed wat hij vindt van de Stationsweg. “De Rode loper vind ik mooi, maar er zijn minder parkeerplekken. Ik stoer me aan het veel te hard rijden en foutparkeren, dat nergens voor nodig is.” Ook de algehele uitstraling van de straat vindt hij nog achterlopen bij de ambitie van de Rode loper.

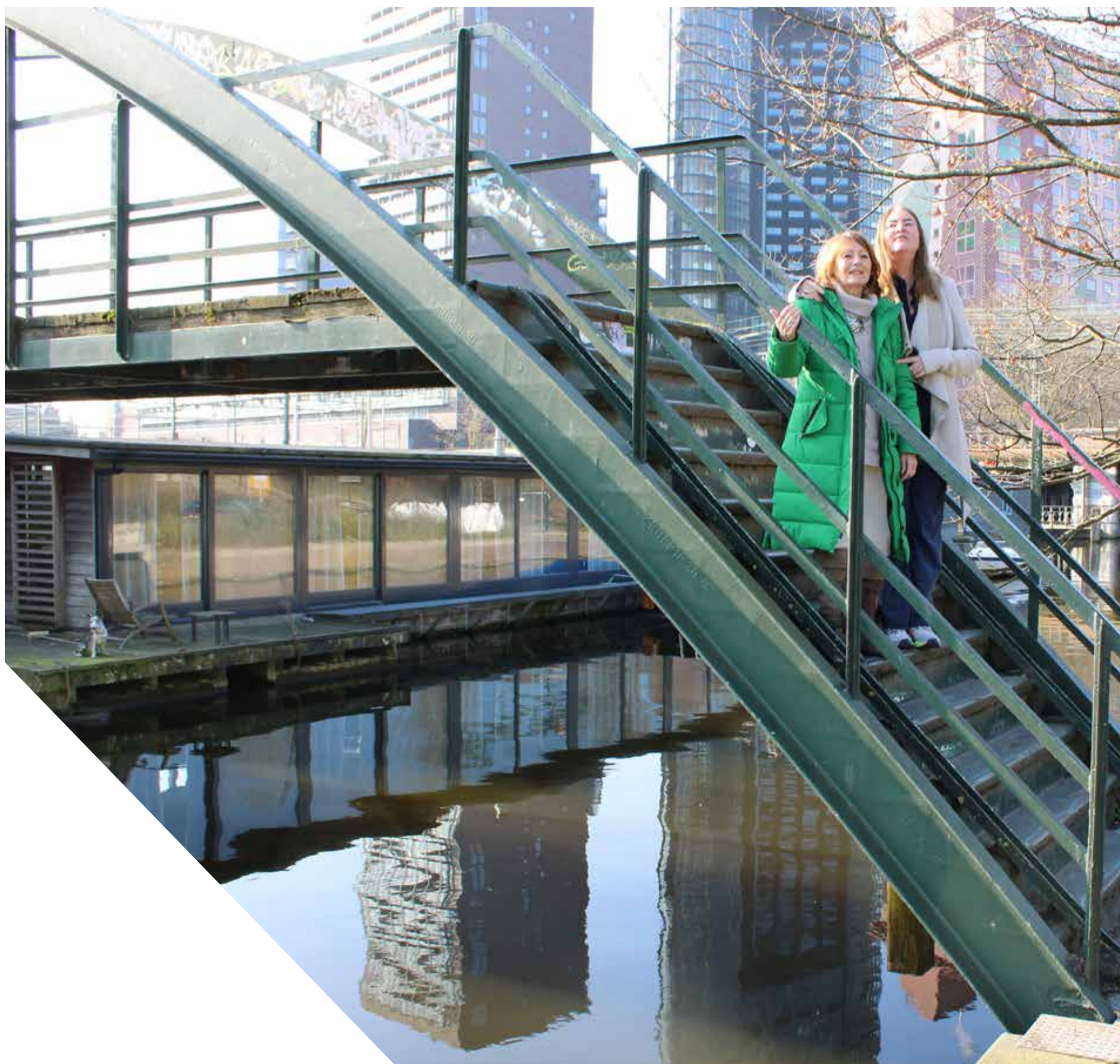
Als ik hen bedank voor het interessante gesprek, vertelt Huseyin dat hij er ook veel van heeft opgestoken door erbij te zijn. Mohammed gaat nu eerst een weekje met vakantie. Daarna gaat hij plannen maken om het tienjarig bestaan van Youlal Oogzorg te vieren.
~Angelina Adam

Hij gaat ongeveer tien miljoen kosten, maar volgens omwonenden krijgen fietsers er weinig voordeel van. Bovendien moeten er woonboten plaats voor maken: een geplande fietsbrug over de Trekvliet, aan de voet van de eveneens geplande Grace.

Op de bijkans uitgestorven kade

langs de Trekvliet kom je terecht via de Bontekoe-straat. Het is nog geen honderd meter vanaf de drukke Rijswijkseweg. Maar hier geen doorgaand verkeer, een enkele visser, en verder wat mensen uit het naastgelegen Schipperskwartier, sociale woningbouw van eind vorige eeuw. Bewoners nemen de kortste route naar het Rijswijkseplein, via het wat onfrisse tunneltje onder het spoor langs de guur bewinde schaduwkant van studentenflat De Struijck. Ook het spiegelpaleis, de kantoorkolos die na jaren leegstand eindelijk is gesloopt, maakte dit stukje Den Haag niet direct 'the place to be'. Toch heeft het water hier zeker zijn charme.

Allereerst ligt er nog een tiental woonschepen die herinneren aan een tijd dat er in de stad niet alleen maar ruimte was voor hoogbouw. En de kade is hier omgeven door industrieel erfgoed. Zoals de stalen constructie die het spoorviaduct ondersteunt. En het naastgelegen voetgangersbruggetje over het water, met aan weerszijden trappen met een steile helling zoals die nu niet meer is toegestaan. De staalconstructies zijn gemaakt door de firma Enthoven, tot begin vorige eeuw werkzaam op de Pletterijkade. Deze waterverbinding tussen het centrum van Den Haag en de Vliet werd al in de veertiende eeuw gegraven en langdurig met trekschuiten bevaren. Aan de kant van de Binckhorst verrees begin twintigste eeuw een fabriek die uit kolen stadsgas produceerde. De enorme gashouders zijn al lang geleden afgebroken. Maar het entreegebouw, de directiewoningen en enkele machinehallen bevinden zich nog in originele en monumentale staat. In Amsterdam is de voormalige gasfabriek al jaren in gebruik voor hippe festivals en horeca, in Den Haag huisvesten deze gebouwen thans machines en personeel van de gemeentelijke veegdienst. Soms is het hier even druk, wanneer de nostalgische gebouwen worden gebruikt als decor voor een filmset. Verder staan bij het Trekvlietplein nogal wat aftandse zwerfauto's langs de stoep - het is hier gratis parkeren.

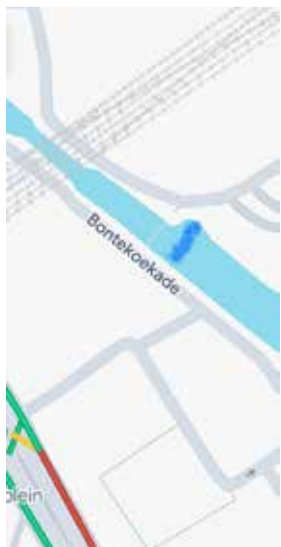
Sofie (l) en Yvonne (r) samen op het gietijzeren voetgangersbruggetje.

Potentie De potentie van het gebied wordt dus niet echt benut, maar dat gaat komende jaren veranderen. Allereerst wordt dit jaar waarschijnlijk dan toch écht begonnen met de bouw van The Grace. Over de schaduw en windhinder van de 140 meter hoge woontoren valt veel negatiefs te zeggen, maar er staat op de plek van het oude spiegelpaleis straks hoe dan ook iets splinternieuws.

Voorts heeft de gemeente Den Haag hier het tracé van de verlengde Velostrada bedacht: een hoogwaardige fietsroute met minimale hindernissen die het pedaleren nog aantrekkelijker moet maken. Vanuit het gebied achter station HS kunnen fietsers vanaf de Waldorpstraat, via de Bontekoestraat en een aan te leggen fietsbrug, over het water richting het Trekvlietplein. Vervolgens steken ze de Binckhorstlaan over naar de entree van Binck36, voorheen PTT-kolos en alweer jaren een goedlopend bedrijfsverzamelgebouw. Daar bestijgt de fietser straks een talud om vervolgens, naast het spoor fietsend, de Utrechtse baan over te steken richting NS station Laan van NOI. Voor het stuk vanaf Binck36 zijn de plannen inmiddels in een vergevorderd stadium. Aan het ontwerp van het bruggetje wordt vooralsnog druk getekend en gerekend. Wel heeft de gemeente hier al enkele woonboten aangekocht. Het liefst op de plek waar de brug moet komen. Maar ook naastgelegen

Er kloppen geregeld ambtenaren aan die willen weten of ze bereid zijn om door te schuiven naar een andere ligplaats

Fietsbrug over Trekvliet bedreigt waterwonen

plekken, om boten te kunnen doorschuiven. Sofie Velasco woont al tien jaar in een boot met lichtblauw geschilderde opbouw, precies op de plek waar de brug moet komen. Haar buurvrouw Yvonne Polko woont er al 25 jaar naast, in een ark van twee verdiepingen. Er kloppen geregeld ambtenaren aan die willen weten of de dames bereid zijn om door te schuiven naar een andere ligplaats. Nu zien ze best wel het nut in van snelle fietsverbindingen. Maar gaat deze brug daar op deze plek ook echt aan bijdragen?

Allereerst: de brug komt niet helemaal in het verlengde van de Bontekoestraat. Vlak voor het water moet de fietser in de remmen voor een scherpe knik naar links en weer een knik naar rechts, de brug op. Daarnaast zullen fietsers geregeld moeten wachten voor een open brug. Want hoewel de 180 cm hoge brug niet omhoog hoeft voor platbodems, moet dat wel voor hogere schepen die willen passeren. Met de groeiende populariteit van rondvaartboten worden dat er steeds meer. Bovendien, stellen Velasco en Polko, onderschat de gemeente hoe weinig ruimte de Trekvliet hier heeft. Dat vraagt van de boten ingewikkelde manoeuvres die het passeren van de brug nog tijdrovender maken. Fietsers zullen dan al snel kiezen voor het alternatief dat iets langer duurt maar nooit verrassend oponthoud geeft: via het Rijswijkseplein en dan langs de Stayokay in de Scheepmakersstraat, of direct via de Weteringkade naar Binck36. Is die tien miljoen dan wel goed besteed?

Hellingbaan van 4 procent Voorts betogen zij dat de brug stedenbouwkundig geen verrijking is voor dit unieke stukje stad. Want om de fietser te verleiden de brug te nemen, mag het stijgingspercentage naar het hoogste punt niet meer zijn dan 4 procent. Om een brughoogte van 180 cm te bereiken vraagt dat aan beide kanten om een hellingbaan van ongeveer 45 meter lang. Die zullen afbreuk doen aan het historische karakter van de huidige kaden. Dus als er een brug over de Trekvliet moet, dan liever op een plaats waar er meer ruimte voor is en waar fietsers er meer profijt van hebben.

Los van de fietsbrug zullen de bootbewoners met de bouw van The Grace de kiezen op elkaar moeten zetten. Een voorproefje was de sloop eind vorig jaar van het kantoorgebouw dat hier stond. De wind waait hier meestal hun kant op, waardoor de boten vier maanden bijkans zijn gezandstraald door het fijne gruis van het slooppuin. Overlast als gevolg van de bouw zal eveneens onvermijdelijk zijn. Maar het is vooral de vraag hoeveel extra wind The Grace naar zijn omgeving zal accelereren. Iets verderop bij het Strijkijzer worden fietsers geregeld omvergeblazen – en The Grace wordt nog hoger. Velasco en Polko wijzen tot slot op het waardevolle en unieke karakter van waterwonen, dat inmiddels via een UNESCO-verdrag de status heeft van immaterieel erfgoed. De bootbewoners aan de Trekvliet vormen een actieve gemeenschap die omliggend vuil uit het water schept en attent is op de veiligheid rond deze unieke maar afgelegen plek. ~Fons van Leeuwen

Meer informatie over de geplande fietsroute en fietsbrug: projecten.denhaag.nl/project/verlengde-velostrada/

Kathleen Ward over de Vredesboom

Vervolg van voorpagina

Binnenkort wordt op de Spinozahof weer de vrolijke Vredesboom Vol Wensen opgetuigd. Wat is het idee achter deze boom?

“De Vredesboom is een simpel maar krachtig symbool van positiviteit en verdraagzaamheid. Het brengt mensen samen en laat ze op een creatieve manier stilstaan bij vrede en vrijheid.”

Waarom is er gekozen voor eieren als symbool in de boom?

“Het ei is wereldwijd hét symbool voor nieuw leven, geborgenheid en kwetsbaarheid. Net als vrede: het is iets prachtigs, maar ook iets kwetsbaars dat we moeten koesteren en beschermen. Door samen eieren te schilderen, er een persoonlijke vredeswens aan toe te voegen en in de boom te hangen, creëren we een gedeeld moment van verbinding. Het is een verademing in tijden van verdeeldheid.”

Dit jaar ontbreekt de enorme verzameling eieren van voorgaande jaren. Wat is er gebeurd?

“Helaas is onze opslag, waar we de gedecoreerde eieren van de afgelopen jaren bewaarden, buiten ons medeweten ontruimd. Hierdoor zijn meer dan 2000 prachtige vredeswensen verloren gegaan. Daarom doen we nu een oproep aan iedereen om opnieuw bij te dragen. Mensen kunnen eieren ophalen en inleveren bij winkels rondom het Huijgenspark en op de Spinozahof. Daarnaast organiseren we verschillende activiteiten waarbij we gezamenlijk nieuwe vredeseieren maken.”

Hoe wordt er toegewerkt naar de feestelijke bijeenkomst op 5 mei?

“Vanaf half maart tot half mei organiseren we allerlei activiteiten waarin verdraagzaamheid, wederzijds respect en vrede centraal staan. Op 5 mei houden we een speciale bijeenkomst waarin we stilstaan bij 80 jaar vrede. We kijken hoe dit destijds in onze buurt werd gevierd en nodigen buurtbewoners uit om hun persoonlijke verhalen te delen.

In Nederland leven we al 80 jaar in vrede, maar veel bewoners van onze wijk zijn hierheen gekomen omdat er in hun eigen land oorlog heerst. Hoe voelde het toen zij zich hier veilig wisten? Wat betekende vrede voor hen op dat moment? Of misschien heeft iemand een ander moment in hun leven ervaren als een persoonlijke bevrijding. Iedereen is welkom om zijn of haar verhaal te delen.”

Wat kunnen bezoekers verwachten op deze bijeenkomst?

“Het wordt een feestelijke middag met muziek, lekker eten en natuurlijk ruimte voor ontmoeting en gesprek. Het gaat niet alleen om de grote geschiedenis, maar ook hoe vrede en vrijheid een rol spelen in ons eigen leven.”

Tot wanneer is de Vredesboom te bewonderen?

“De boom blijft staan tot en met 10 mei in de Stadsosse Spinozahof. Iedereen die langs loopt in de Spinozastreet kan hem bewonderen.”

Hoe kunnen mensen bijdragen aan dit initiatief?

“Wil je op een simpele en creatieve manier bijdragen aan een boodschap van vrede? Kom langs, versier een ei, voeg jouw vredeswens toe en help mee met de opbouw of deel jouw verhaal. Samen werken aan een Vredesboom werkt verbroederend. Ieder maakt een klein onderdeel, en het resultaat is spectaculair!”

~Sacha Winkel

In memoriam Johan Doesburg (1955-2025)

In de zaterdagkrant van 25 januari 2025 stond het overlijdensbericht van (Stations)buurtgenoot Johan Doesburg, bekende Haagse toneelregisseur die bijna dagelijks bij De Overkant zijn koffie dronk.

Johan Doesburg, Haags van geboorte, werd in één klap beroemd met zijn afstudeerproject als regisseur in 1987. Het stuk ‘De stad, het vuil en de dood’ van de Oostenrijker Fassbinder werd antisemitisch gevonden. Demonstranten verhinderden de première in Rotterdam. Acteur Jules Croiset zette zijn eigen ontvoering in scène om het protest kracht bij te zetten. De uitvoeringen werden afgelast. Harry Mulisch schreef het boekenweekgeschenk over de affaire. Begin van het millennium regisseerde Doesburg het stuk alsnog, zonder dat het tot veel ophef leidde. Doesburg werkte met alle grote Nederlandse acteurs en actrices van de afgelopen decennia. Hij regisseerde zo’n zeventig toneelstukken. Daaronder twee – ‘Hollands Spoor’ en ‘Retour Hollands Spoor’ – met de Stationsbuurt als decor voor verhalen over het wel en wee van mensen die aankomen in de grote stad.

Naast regisseur was Doesburg ook een bekende verschijning in de Stationsbuurt met zijn lange haren onder een zwarte hoed en een lange, zwarte jas. In een interview bij zijn afscheid van Het Nationaal Toneel

in 2015 bekende hij zelf niet over een koffieapparaat te beschikken en daar ook het nut niet van in te zien. Om de hoek van de gracht waar hij woonde was immers een lokaal dat hij als zijn huiskamer beschouwde en waar hij elke dag zijn koffie dronk. Mensen die hem kennen weten dat hij daarmee De Overkant aan de Stationsweg bedoelde. Met een groep gelijkgestemden zat hij weer-of-geen-weer bijna dagelijks buiten, koffie en een sigaret onder handbereik. Regelmatig stond zijn stationwagon aan de overkant van de straat foutgeparkeerd, vaak met de kofferbak open. Bij Doesburg werd ruim negen jaar geleden een ernstige ziekte geconstateerd. Behandelingen die aanvankelijk goed aansloegen hebben hem lang op de been gehouden, totdat hij recent besloot dat het niet meer ging. In zijn overlijdensbericht werd die afweging welsprekend verwoord met een citaat van zijn geliefde Shakespeare-personage Hamlet: “Aangezien geen mens, wanneer hij gaat, precies weet wat hij achterlaat, waarom dan niet bijtijds gegaan? Genoeg!” Johan Doesburg laat zijn partner Betsy en zijn zoon Lodewijk achter. ~Vries Kool

Adri Duivesteyn (l) en Johan Doesburg (r) (foto Liesbeth Janson)

In memoriam Paul Lamers (1961-2025)

In een van de buurtapps verscheen in januari een bericht uit het verenigingsblad van de Haagsche Rugby Club dat de vader van een van de jeugdspelers, Paul Lamers, was overleden.

Naast rugbyvader was Paul ook een actieve en graag geziene bewoner van de Stationsbuurt. Uit het rugbyblad en uit de reacties op de buurtapp komt een duidelijk beeld naar voren. Paul was een markante man, altijd gekleed in zwart, meestal met een hoed op en lopend met een opvallende stok, omdat hij veel last had van reuma. Een man met een

sterke mening, die graag in discussie ging maar ook heel vriendelijk was. Zoals een buurtbewoner schreef: "Wat ik bijzonder vind is dat we elkaar jaren lang hebben gegroet zonder elkaar ooit te hebben gesproken. Mijns inziens typerend voor hoe we in ons dorpje met elkaar zouden moeten omgaan."

Paul was een actieve buurtbewoner. Hij was vaak aanwezig bij het Leefbaarheidsoverleg en stak dan zijn mening niet onder stoelen of banken, wat het onderwerp ook was. Hij zat geruime tijd in de werkgroep Verkeer. Het verkeer in de Stationsbuurt had zijn warme belangstelling. Namens de werkgroep bemoeide hij zich intensief

met de herinrichting van het Stationsplein, met een resultaat waar hij trots op was. Maar ook heel praktisch probeerde hij de verkeersveiligheid in de buurt te verbeteren. Zo nam hij op een keer het initiatief om op de Stationsweg heen en weer te lopen met een lege kinderwagen. Als er een auto met hoge snelheid aan kwam rijden, stak hij abrupt de straat over. Een aantal automobilisten moet zich die middag kapot geschrokken zijn. Tegen asociale weggebruikers kon hij een barse stem opzetten, maar de straatvegers en anderen die de buurt schoon en veilig houden vond hij helden. Bij buurtactiviteiten, zoals de dodenherdenking op de Parallelweg en KinderKoninginnedag was hij altijd, al dan niet met zijn gezin, aanwezig.

Zijn activisme hield Paul niet voor de Stationsbuurt. Hij was een fanatieke supporter van zijn dochter Nura bij de rugbyvereniging. Hij vond dat er in Nederland een team zou moeten zijn voor talentvolle meiden. "Als anderen het niet doen, dan ik ga het zelf regelen", aldus Paul. En zo ontstond na veel discussie Dutch Girls Rugby, dat uiteindelijk ook een reis maakte naar Engeland. Paul was bij alle trainingen en wedstrijden, al kostte het hem soms veel hersteltijd. Op 9 november had Paul nog een gezellige avond met zijn gezin. Op 10 november vond zijn vrouw hem achter zijn bureau. Paul laat zijn vrouw Amalia en zijn drie kinderen Sam, Gilles en Nura achter.
~Vries Kool

Column

Reparatie

Op een zondagmiddag met een waterig zonnetje kwam ik recent een buurtgenoot tegen op de Stationsweg. Ze vertelde dat ze die ochtend depressief was geworden van het nieuws in de weekendkranten: Oekraïne, Gaza, extreemrechts, hongersnoden, cynische politici, natuurrampen etc. In de middag was ze naar het Repair Café in de Spinozahof geweest, waar vrijwilligers haar messen hadden geslepen en kleding voor haar hadden hersteld. Dat had haar humeur goed gedaan. Ze kwam er een stuk opgewekter vandaan dan ze er naartoe was gegaan. Dat is niet zo gek, want een Repair Café is een optelsom van positiviteit. Je probleem – bot mes, gat in kleding, kapot apparaat, defecte fiets – wordt opgelost, het is duurzaam, buurtgenoten helpen elkaar en komen met elkaar in contact.

Erover nadenkend kwam het idee op of er voor het depressieve nieuws uit de kranten ook geen Repair Café te organiseren valt. Beelden uit het Witte Huis en de Tweede Kamer gaven immers niet echt de indruk dat daar problemen worden opgelost en men erop gericht is met elkaar in contact te komen. Dus wat hulp zouden ze misschien wel kunnen gebruiken. Hoe het dan zou gaan?

Hoi, ik ben Femke en mijn stikstofmeter is per ongeluk in de houtgestookte allesbrander terecht gekomen. Kun je daar even naar kijken? Of: Benjamin hier, ik heb de achtertuin van mijn bureaus vernield en nu vindt de buurt dat die hersteld moet worden. Donald heeft de porseleinkast omgeduwd; zouden we de scherven kunnen lijmen?

Een politiek Repair Café blijkt bij nader inzien toch niet zo'n goed idee. De eigenaar moet immers de schade wel *willen* herstellen. En wat er kapot is moet wel te repareren zijn.

De buurtgenoot kwam zelf met de oplossing. Zij houdt zich vast aan het advies van duurzaamheidsprofessor Jan Rotmans. Terwijl de bovenstroom veel kabaal maakt en vasthoudt aan het bestaande of het achterhaalde, groeit de onderstroom. Houd je vast aan de onderstroom. En dat geldt niet alleen voor duurzaamheid. Waar het Repair Café de onderstroom van lieve mensen is, typt de bovenstroom nare en afzichtelijke berichten op X en Insta.

Terug naar de Stationsbuurt. Aan onverdraagzaamheid en de verloederingsring hoeft je niet mee te doen. Wees lief voor elkaar. En oh ja, het Repair Café in de Spinozahof is elke laatste zondag van de maand van 12.00 - 15.00 uur, dus op 30 maart ben je weer van harte welkom.

Vries
Kool

Coördinator Vincent Ontmoeting voorop

Vincent is voorzichtig met zichzelf een officiële rol toebedelen. Toch wordt tussen de regels door wel duidelijk dat het Repair Café er zonder hem heel anders uit zou zien. De reparateurs doen dit op vrijwillige basis. Zijn ze ziek, zoals vandaag een van de naaisters, dan is er niet automatisch een vervanger. Dus regelt Vincent dat. Hij zorgt ook dat iedereen die een reparatie inbrengt, dat noteert in de administratie. Nadat ze eerst hartelijk door hem zijn begroet. "Ontmoeting staat voorop bij deze locatie. De reparaties zijn een middel." Jong en 'urban', senior en soms al wat kromgebogen: het schuift hier aan de tafel allemaal bij elkaar aan, helpt elkaar, en tijdens het sleutelen is een gesprekje snel aangeknoopt.

Zoals Vincent tegen een nieuwe bezoeker zegt: neem de tijd, ga lekker zitten. Met een bakje koffie of soep erbij en een aangenaam zonnetje is de sfeer gemoedelijk. Een gezellige chaos, noemt Vincent het zelf. De ontmoeting tussen wildvreemden verloopt zo heel natuurlijk. Daar hoeft Vincent helemaal niets meer voor te doen.

Maandelijks Repair Café Gefikste spullen met Gezelligheid en soep

Lilian kwam toevallig een keer langs met een klusje voor het Repair Café. Ze vond het zo'n goed initiatief, dat zij nu elke maand vanuit het Statenkwartier waar ze woont, ook van de partij is. Ze zet voor iedereen koffie en thee met wat lekkers erbij. En van bijna niks maakt ze overheerlijke soep. Vincent biedt wel eens aan om inkopen te doen, maar nee: er is vaak nog wel wat groente over van Lekker Nassûh (de wekelijkse verkoop van biologische groenten op woensdag). En anders weet Lilian ook wel raad met het eetbare lekkers uit de tuinen van de Spinozahof. Zonde om daar geen gebruik van te maken. Sluit precies aan bij de gedachte achter het Repair Café: waarom iets nieuws kopen als het ook anders kan?

Vrijwilliger Lilian Lekkers voor iedereen

Knoop los? Fiets of broodrooster stuk? Mes bot? Elke laatste zondag van de maand kun je het repareren in het Repair Café in de Stadsoase Spinozahof.

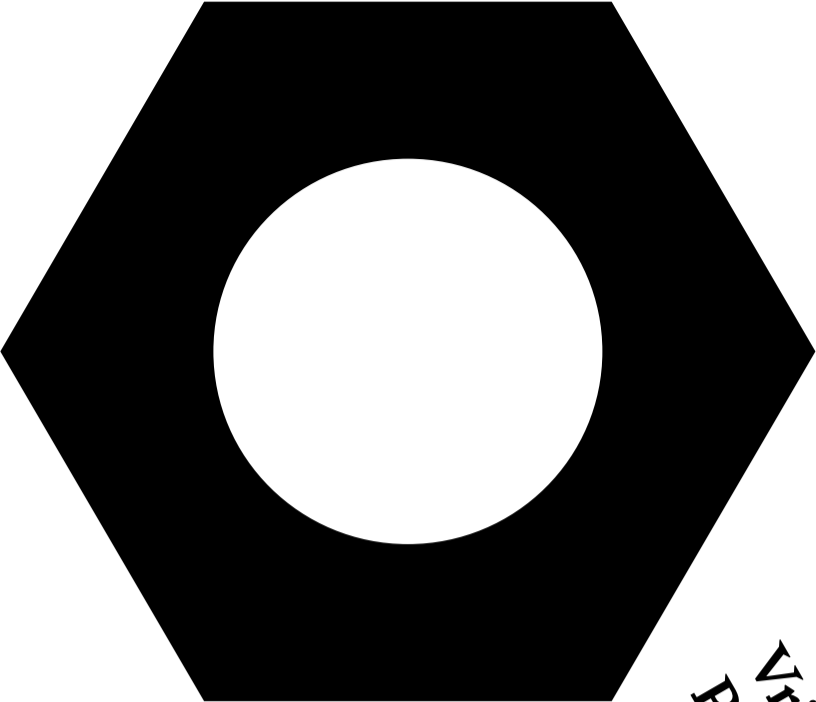
Zo kun je je spullen vaak nog een tweede leven geven: beter dan weggooien! Er zijn vrijwilligers met diverse vaardigheden aanwezig en hun diensten zijn gratis. In de fooienpot kun je, naar wens en vermogen, een financiële bijdrage achterlaten. Vincent is er sinds anderhalf jaar de drijvende kracht. Hollands Spoor portretteert hem, en enkele bezoekers en reparateurs. ~Annemarijke Jolmers & Angelina Adam

Bezoeker Fred Schroefjes

Fred heeft hier aan zijn eigen koffiezetapparaat gesleuteld. De fabrikanten willen dat je een nieuwe koopt, en hebben er daarom wel vier verschillende schroefjes in gedaan. Normale schroevendraaiers zijn hiervoor nutteloos, de benodigde speciale schroevendraaiers zijn haast nergens te vinden. Bij het Repair Café is het juiste gereedschap wel aanwezig. Openschroeven,

wat rommelen met de bedrading. Wanneer Fred naar huis gaat, brandt het lampje weer en wordt het verwarmingselement weer warm. Hij deelt nog de ultieme tip: niet weer dezelfde schroefjes terugdraaien, maar nieuwe kopen met een gewone kop. Kan ie de volgende keer tenminste zelf het apparaat openmaken.

**Vrijwilligers
Parastoo en Fransje
Naaïen onmisbaar**

**Vrijwilliger Hester
Houdt van scherpe messen**

Hester woont in het Oude Centrum en is in het dagelijks leven kunstenaar. Sinds kort heeft ze een messenslijpsetje. Uit Duitsland, zonder stekker. Werkt beter dan haar vorige, elektrische. De messen blijven vooral lánger scherp. Ze is hier nu voor de tweede keer. Wanneer er

niemand met botte messen langskomt, werkt ze aan de messen uit de Spinozahof-keuken. Valt veel eer aan te behalen. Het werkt ook wel ontspannend, zegt ze. Je ziet het er bijna aan af, zoals ze haast ritmisch haar slijpsteen langs het lemmet rolt.

**Vrijwilliger Ip
De man van twee
gereedschappen**

Ip (uitgesproken als Jiep) doet alles met een schroevendraaier en een waterpomptang. De anderen hebben wel geprobeerd hem met meer gereedschap te laten werken. De autochtone Nederlander denkt immers: 'Zonder bandenlichter kan de binnenband kapot'. Is aan Ip niet besteed. Die pakt gewoon de schroevendraaier. Gaat altijd goed. Slechts twee gereedschappen dus voor Ip, en hij repareert er alles mee.

Parastoo en Fransje zijn druk bezig met verstelwerk. Fransje is hier vaker: zij rouleert met een aantal andere naaisters. Vandaag valt ze in omdat de ingeplande vrijwilligster griep heeft. Even inkomen is het. Maar dankbaar werk is het ook, want naaien is het meest gewild in

het Repair Café, naast het opknappen van elektronische apparaten. Bezoeker Rudolf is dan ook blij: hij brengt een hele zak verstelwerk in. Naast Fransje zit Parastoo ('zwaluw' in het Iraans) gestaag door te werken. Zij leert nog Nederlands en pikt hier veel nieuwe woorden op.

Jasper heeft samen met zijn moeder een tuintje in de Spinozahof en komt dus al vaak op deze plek. Zo wist hij ook van het Repair Café. Heel handig, want er is iets mis met de achtertandwielen op zijn fiets. Ook al zo handig: het katrolsysteem aan het plafond, dat vrijwilliger Fons (vandaag afwezig) onlangs maakte om een fiets omhoog te hijsen. Dat vergemakkelijkt het werken op oog- en armhooft. Maar ja, je moet nog steeds wel weten wat er mis is en wat je eraan kan doen. En dat is nogal een puzzel voor Jasper, ook al komt de een na de ander even kijken, helpen, advies geven. Toen de redactieleden halverwege de middag vertrokken, lag het wiel eraf en waren er vier man sterk mee bezig. Is vast goed gekomen.

**Bezoeker Jasper
Sleutelen aan fiets**

Het Repair Café komt graag in contact met 'handige handjes' voor reparaties aan elektronica. Stuur een mail aan info@stadszoasespinozahof.nl

Het Repair Café in de Spinozahof is elke laatste zondag van de maand, 12.00 - 15.00 uur. Meer informatie: stadszoasespinozahof.nl/repair-cafe

Iedereen in de Stationsbuurt kent de Stadsoase Spinozahof. Sinds 2014 is deze voormalige braakliggende bouwgrond omgetoverd tot een levendige ontmoetingsplek.

Stadsoase Spinozahof Groene ontmoetingsplek voor iedereen

Met meer dan 300 vrienden en vertegenwoordigers van twintig nationaliteiten, is het een groene oase waar buurtbewoners samenkomen, ontspannen en samenwerken aan een duurzamere en hechtere gemeenschap. Hier kun je tuinieren, composteren, klussen, spullen delen, samen eten en theedrinken, of workshops geven en volgen. Of gewoon in alle rust een boek lezen in de buitenlucht. Wat is er allemaal te doen?

Zaterdag: tuinonderhoud

Vanaf 10.00 uur starten we gezamenlijk met kleine klussen in de tuin. Vanaf 13.00 uur kun je bij ons aanschuiven voor een heerlijke vegetarische lunch, bereid met biologische groenten. Voor mensen die die dag hebben geholpen in de tuin is deze lunch gratis. Aan anderen vragen we een bijdrage van € 6,50 per keer. Liever iets meenemen? Dat kan ook. Een klein gerecht voor circa vier personen is een mooi alternatief.

Laatste zondag van de maand: Repair Café

Waarom weggooien als het nog te repareren is? Kleding, lampen, fietsen en frituurpannen: repareer het samen met het team van het Repair Café. (lees ook het artikel op pagina 10-11, red.)

Maandagavond: Conversatielessen via Taal in de buurt

Ken je iemand die beter Nederlands wil leren spreken? Iedere maandagavond zijn er conversatielessen, waarin je op een informele en gezellige manier je Nederlands kunt verbeteren.

Woensdag: Biologische groentemarkt Lekker Nassûh

Tussen 17.00 en 19.00 uur kun je op de Spinozahof terecht voor een eerlijk vers groentepakket van de organisatie Lekker Nassûh. Naast groenten zijn er vaak ook biologische kaas, brood en eieren te koop.

Heb je interesse in gezond, onbespoten voedsel van dichtbij, waarbij de boer een eerlijke prijs krijgt voor zijn producten? Kom eens langs op de woensdag.

Donderdagochtend: Beweeg je Blij

Elke donderdagochtend van 9.00 tot 10.00 uur kun je meedoen met Beweeg je Blij, speciaal voor mensen vanaf 50 jaar die snappen dat bewegen niet alleen gezond is, maar ook goed voor je humeur. Je wordt professioneel begeleid door een sportcoach. Deelname is gratis.

Vrijdag: Aanschuiftafel

Op vrijdag zwaait de Volkskeuken de scepter op de Spinozahof. De aanschuiftafel is de perfecte plek om gezellig samen te eten. Er wordt gekookt met biologische producten en gewerkt volgens het principe van samen doen. Help je met koken of pak je een ondersteunende taak op? Dan word je onderdeel van het team en eet je gratis mee! De uitgebreide maaltijd kost anders € 6,50 per persoon, inclusief toetje, koffie of thee.

Verwacht op woensdagochtend:

Praat-Plezier voor Iedereen

Vanuit verschillende mensen uit de buurt is de vraag gekomen of het mogelijk is de Spinozahof te gebruiken voor een gezellige aanschuifbijeenkomst op de woensdagochtend: Praat-Plezier voor Iedereen. Dan kun je aanschuiven, koffiedrinken, krantje lezen en praten over van alles en nog wat. Iedereen is welkom, en er wordt rekening gehouden met mensen die nog niet zo goed Nederlands spreken. Geduld en begrip staan centraal!

Kom langs, doe mee en ontdek wat de Stadsoase Spinozahof voor jou kan betekenen.
~Sacha Winkel (Spinozahof)

Doe Mee!

De Spinozahof draait op de inzet van actieve werkgroepen en vrijwilligers. Samen onderhouden we de tuin en organiseren we activiteiten. Een betrokken bestuur en kernteam zorgen ervoor dat alles soepel verloopt. Iedereen die wil bijdragen, hoe klein ook, is welkom.

Word vriend Vind je de Stadsoase Spinozahof een sympathiek initiatief? Of wil je zelf ook meer mensen leren kennen uit je eigen buurt? Steun ons en word vriend! Voor slechts € 25 per jaar krijg je een toegangscode, zodat je, binnen de openingstijden, zelfstandig de Stadsoase in kunt. Met jouw bijdrage help je ons deze bijzondere oase in stand te houden en

verder te laten groeien. Wil je iemand anders ook laten kennismaken met de rust en warmte van de Spinozahof? Geef dan een 'Vriend van de Spinozahof'-lidmaatschap cadeau. Een perfect welkom voor nieuwe burens of een origineel geschenk voor iemand die van groen en gezelligheid houdt.

Nieuw: Fietspret voor Twee

Foto: Valerie Kuypers - Den Haag fietst

Ervaar het zelf op 22 maart en 17 mei. Houd je van fietsen in de natuur, maar lukt het niet (meer) zelfstandig? Fietspret voor Twee koppelt buurtbewoners voor een gezamenlijke fietstocht. Op een stabiele duofiets geniet je veilig van beweging, frisse lucht en gezelschap. Bij voldoende vrijwilligers kan er dagelijks gefietst worden op drie duofietsen. In de zomer kan dat op drie dagdelen: de ochtend, de middag en de avond. Mensen die slecht ter been zijn, kunnen worden opgehaald vanuit huis en ook weer worden thuisgebracht. Op vrijdag 22 maart en op zaterdag 17 mei kun je dit zelf eens komen ervaren. We starten om 13.00 uur bij Stadsoase Spinozahof met een gezellige, gezonde lunch. Daarna kun je een duofiets uitproberen en ontdekken hoe leuk samen fietsen is. Neem je buurvrouw, opa of kleinkind mee!

Waarom meedoen?

- Voor deelnemers: Geniet weer van fietsen, zelfs als het alleen niet meer lukt.
 - Voor vrijwilligers: Help iemand op weg en beleef samen een ontspannen fietstocht.
 - Voor iedereen: Kom langs, proef de sfeer en ontdek hoe fijn samen bewegen is!
- Wil je je alvast aanmelden of meer informatie? Neem contact op met Sacha via tel. 06 158 646 17 of loop even binnen bij Stadsoase Spinozahof. Tot ziens op 22 maart of 17 mei!

Jaarkalender Spinozahof: Feestelijke bijeenkomsten

Door het jaar heen organiseren we evenementen voor de hele buurt, of je nu vriend bent of niet. Help mee of kom gezellig langs!

- 14 maart: NLdoet – Samen klussen in en rond de Stadsoase.
- 22 maart en 17 mei: ervaar Fietspret voor Twee - Op een stabiele duofiets veilig genieten van beweging, frisse lucht en gezelschap. (zie ook het kader hiernaast, red.)
- 5 april: Honingzoete Zaterdag – Proef en leer over bijen en honing.
- 19 april: Vredesboom en eieren zoeken – Symbolisch moment van saamhorigheid.
- 5 mei: Vieren van Vrede, Vrijheid en Vriendschap.
- 21 juni: Midzomerfeest – Langste dag van het jaar vieren in het groen.
- 2 augustus: Thuisblijversfeest – Gezelligheid voor iedereen die in de stad blijft.
- 5-7 september: Fête de la Nature – Natuur en duurzaamheid in de spotlights.
- 13-14 september: Open Monumentendag – Ontdek het verhaal achter Spinoza en de Spinozahof.
- 28 september: Burendag – Samenkomst van buurtbewoners.
- 31 oktober: Halloween – Griezelpreier voor jong en oud.
- 2 november: Allerzielen – Herdenkmoment voor dierbaren.
- 11 november: Light in the Park – een feest vol lampions, liedjes en lekkers.
- 15 december: Lichtjesfeest – De start van licht en versieringen in het donkerste seizoen.

Ingrid en Herman zwaaien ons uit

Ingrid en Herman werden ruim tien jaar geleden als nieuwe bewoners verrast door de Stationsbuurt. Nu verlaten ze de buurt en de stad. Wat bracht ze hier? Welke herinneringen laten ze achter? Ingrid schreef het voor ons op.

H

erman was het huis op Funda tegengekomen. We woonden destijds in Leiden, en we wilden verhuizen omdat ze vlak voor ons op de Garenmarkt een parkeergarage gingen bouwen, vijf verdiepingen diep. Dat zagen we niet zo zitten. "Maar daar wil je helemaal niet wonen!" was mijn reactie toen ik zag waar dat huis precies lag. Ik ben in Den Haag geboren, en heb er van mijn zestiende tot mijn negentiende gewoond. Dit was een slechte buurt, die bekend stond vanwege drugsoverlast en prostitutie. Ik kwam er nooit, want ik had er als tiener niets te zoeken. Maar een half jaar later stond het huis aan het Huygensplein nog steeds te koop. Toen zijn we er op een mooie zaterdag vanuit Leiden naartoe gefietst. In het speeltuintje in het park zagen we gezinnen met jonge kinderen, en niet alle huizen bestonden uit kantoren. Inmiddels had ik online een rapport gevonden over hoe de buurt was opgeknapt. En dat was heel zichtbaar. Er waren vast wel burens die op onze poes wilden passen als we met vakantie waren, was onze indruk. En het was maar vijf minuten lopen naar het station en 12 minuten met de trein naar mijn werk in Leiden. Die multiculturele vibe, met Antilliaanse kappers waar ze op vrijdag in de rij staan voor een knipbeurt en de Marokkaanse slaggers met groente en fruit voor de deur, sprak ons wel aan. Dus snel een afspraak

met de makelaar gemaakt. Het bleek een huis waar we ontzettend vrolijk van werden. Het was geschilderd in de kleuren van Matisse, had hele hoge plafonds, en was spannend verbouwd met allerlei doorkijkjes waar de zon voor steeds nieuwe verrassingen zorgt. Bovendien had het een grote tuin op het zuidoosten, en vooral heel veel ruimte voor onze boeken. Dus het werd Den Haag en de Stationsbuurt, dicht bij het centrum en alle benodigde winkels, en met bibliotheek en theaters binnen loopafstand. En niet te vergeten het strand en de Haagse markt vlakbij.

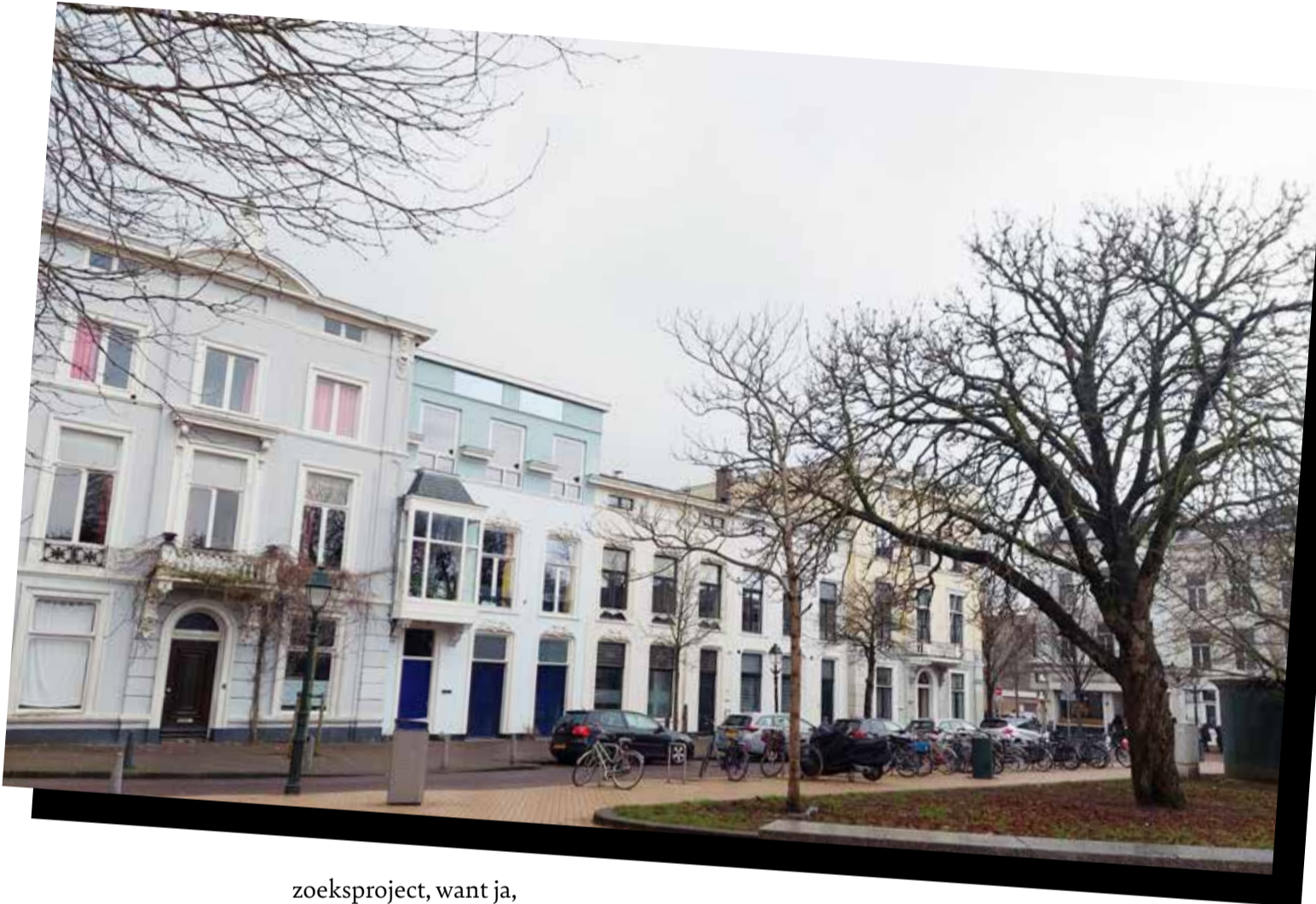
Nu zijn we ruim tien jaar verder en hebben we besloten Den Haag, derde grote stad van Nederland, te verruilen voor een piepklein dorpje met zo'n

6.000 inwoners: Maasland. Want Herman had alweer een bijzonder huis gevonden: een verbouwd kaaspakhuis direct aan het water, de Gaag, met grote tuin en achterom. Niet eens veel kleiner, maar wel compacter door de lagere plafonds en dus veel minder hoge trappen. Voor ons is het praktisch ingedeeld, met, jawel, nog steeds genoeg ruimte voor al onze boeken. Er is zelfs een grote AH in het dorp, zonder zelfscankassa's en met caissières die een praatje met je maken. En je wordt er door iedereen op straat gegroet.

Talen van overal

Maar we gaan Den Haag en vooral de buurt wel missen, want die tien jaar hebben ons enorm veel gebracht. Voor mijzelf vooral een nieuw onder-

Tien jaar later: zoek de verschillen

leren kennen, die soms wel mopperen, maar toch allemaal uitstralen hoe bijzonder het is om hier te wonen. In de loop van de tijd is er veel veranderd op het plein. Zoek de verschillen op de foto's! Maar het ligstoelenproject, ruim tien jaar geleden gestart, is er nog steeds, en na verloop van tijd gingen we eraan meedoen. Alleen hebben we vorig jaar wel flink wat problemen ondervonden. De stoelen zijn er voor iedereen, en het is niet de bedoeling dat ze tot slaapplea-

zoeksproject, want ja, al die talen die je hier op straat hoort! Ik ben taalkundige, dus mijn eerste vraag toen we hier kwamen wonen was hoeveel talen er in Den Haag worden gesproken. Niemand die dat wist, dus ging ik zelf op onderzoek uit. Mensen interviewen die ik

Ik ben taalkundige, dus mijn eerste vraag toen we hier kwamen wonen was hoeveel talen er in Den Haag worden gesproken

zo hier en daar tegenkwam, en daar stukjes over schrijven in Den Haag Centraal. Later zijn die stukjes gebundeld in een boek, Haagse Talen. En voor de Loper Oude Centrum heb ik samen met een groepje Leidse studenten de Spreukenroute gemaakt: spreuken in 34 talen die hier in de stad worden gesproken. Je vindt ze in de stoepbranden tussen Hollands Spoor en Chinatown, maar je kunt ze ook horen op de website die de universiteit ervoor heeft gemaakt: www.haagsespreuken.nl. Verder heb ik samen met studenten en een Britse collega vier wetenschappelijke artikelen over Den Haag geschreven, over Chinatown, migrantenkerken, Haagse Harry en het

talige welbevinden van mensen met een migratieachtergrond. Ook ligt er nog een artikel op de plank over mijn ervaringen met lesgeven over meertaligheid op multiculturele basisscholen in de stad. Zo heb ik Den Haag beter leren kennen, en vooral geleerd wat die enorme – groeiende – multiculturoliteit doet met een stad als de onze.

In onze directe omgeving hebben we gemerkt hoe groot de betrokkenheid met de buurt is. Dat blijkt vooral uit de bijeenkomsten van Buurtstation, onze zeer actieve bewonersorganisatie. Daar hebben we gezien wat er zoal speelt in de wijk, en hoe ingewikkeld het is om als wijk met de gemeente samen te werken. Maar vooral hebben we er veel mensen

worden voor zwervers in het park. Overdag niet, maar al helemaal niet 's nachts. Een aantal malen bleek de stoelenkist opengebroken, en regelmatig waren er stoelen kapot. Vandalisme? Dat zien we ook met het boekenkastje, zo'n mooi initiatief van een bewoner, en met het neerhalen van de regenboogvlag. Het lijkt een botsing van culturen, van verschillende gebruikersgroepen van het park. Een hardnekkiger doorn in het oog is het afval dat uit geparkeerde auto's op straat wordt gedumpt. Het was aanleiding voor mij om op Instagram een afvaltentoonstelling te beginnen. Waarschijnlijk voor de verkeerde doelgroep, want wie kijkt daar nou op. Maar wat ik er zelf van leerde, was dat afval een wereldwijd probleem is, en dat het gewoon onderdeel is van de grotestadsproblematiek. In Maasland zal dat vast anders zijn, al kom je daar ook peuken op straat tegen.

Maasland dus. De omgeving kenden we al van fietstochten naar Schipluiden, Maassluis, Hoek van Holland en weer terug door de duinen. Hermans neef Albert heeft er een promotiefilmpje voor Midden-Delfland over gemaakt. Helemaal aan het eind ben je bijna bij ons nieuwe huis, nog éven de bocht om! Heb je zin in een mooie fietstocht? Bel dan aan voor een kopje koffie en om ons bij te praten over de buurt. Daar verheugen we ons nu al op.
~Ingrid Tieken-Boon van Ostade

Het filmpje Midden-Delfland is te zien via vimeo.com/189054659.

HOAX QUIZZZZZ

door Dennis Koot

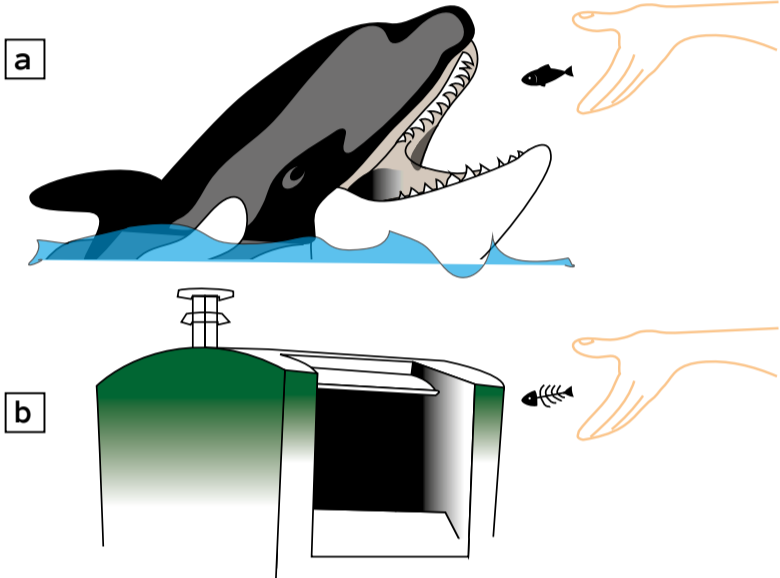
doe mee!

1) WAT IS HET GOEDE VOORZETSEL?

Ik doe mijn vuilnis ... de afvalcontainer

- a boven
- b via
- c langs
- d vanaf
- e tegen
- f in

2) WAT IS EEN ORAC?

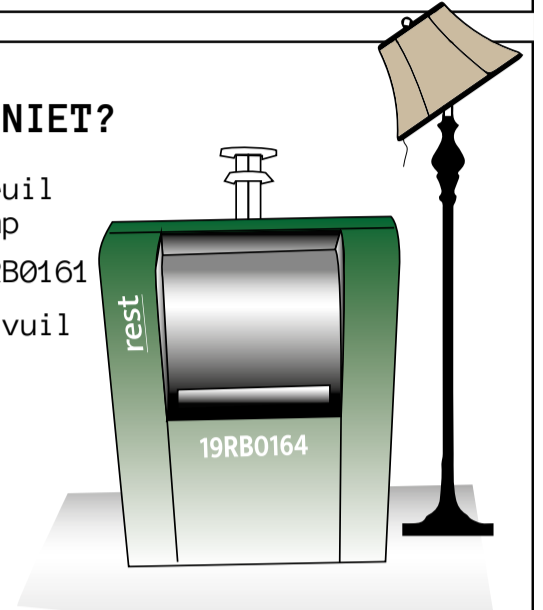

3) WAAR IS ORAC EEN AFKORTING VAN?

- a Opruimen Reinigt Alle Chaos
- b Anderen Ruimen mijn Citroen wel Op
- c Onwijs Rare Achterlijke Container

4) WAT KLOPT HIER NIET?

- a Beetje vreemde fauteuil naast die schemerlamp
- b Dit is container 19RB0161
- c Ik vind dit grof en vuil

5) WAT IS HET BESTE EXCUUS OM JE VUILNIS GEWOON OP STRAAT TE GOOIJEN?

- a Ik heb graag het gevoel dat ik in Napels woon
- b De gemeente ruimt het toch elke dag op
- c Eikel, waar bemoei jij je?

Kinder-koningsdag 26 april

Zaterdag 26 april is het Koningsdag. In het Huijgenspark vieren we dit weer met Kinderkoningsdag! We starten om 10:00 uur met de vrijmarkt voor kinderen, schmink en een springkussen. Er is dit jaar ook muziek én open podium. Kom je ook? Leuk voor jong en ouder!

HOLLANDS SPOOR

Maak de krant mee!

Hollands Spoor zoekt enthousiaste schrijvers, die uitzoeken en opschrijven wat en wie de Stationsbuurt zo bijzonder maakt. Liever een andere bijdrage leveren, zoals foto's maken? Ook dan komen we graag met je in gesprek. Stuur een berichtje aan hs@buurtstation.nl

MANIS

Lunch, diner en afhalen

OPENINGSTIJDEN

di t/m vrij 12:00-20:00
zaterdag 14:00-20:00
zondag 16:00-20:00
maandag gesloten

Huijgensstraat 43
2515 BE Den Haag
070-388 14 15

LUNCHDEAL

vanaf €8,50

alleen op dinsdag t/m vrijdag
tussen 12:00 en 14:00 uur

WWW.RESTAURANTMANIS.NL